

WDZIĘCZNOŚĆ PROFESOR ELENIE KORIAKOWCEWEJ

Agata Świderska (Trendak)

(nauczycielka języka polskiego; w roku 2009 ukończyła z wyróżnieniem polonistyczne studia magisterskie na AP w Siedlcach; niegdyś magistrantka prof. Eleny Koriakowcewej)

Abstrakt: Szkic jest dedykowany profesor Elenie Koriakowcewej, językoznawczyni, autorce wielu prac z zakresu języka polskiego i rosyjskiego. Autorka przybliży postać badaczki, wskazując na jej wkład w rozwój językoznawstwa, jak też podkreślając talenty pedagogiczne uczoney.

Słowa kluczowe: Elena Koriakowcewa, językoznawstwo, języki słowiańskie, Uniwersytet w Siedlcach

GRATITUDE TO PROFESSOR ELENA KORIAKOV TSEVA

Abstract: The essay is dedicated to Professor Elena Koryakowceva, a linguist and author of important works on Polish and Russian. The author introduces the scholar, indicating her contribution to the development of linguistics, as well as emphasizing her pedagogical talents.

Keywords: Elena Koriakovceva, linguistics, Slavic languages, University of Sedlce

Wdzięczność to pamięć serca.
Jean-Baptiste Massieu

Profesor Elena Koriakowcewa, wybitny językoznawca z Uniwersytetu w Siedlcach, autorka licznych, a zarazem znaczących prac naukowych, dotyczących szerokiego zakresu tematycznego – od słowotwórstwa synchronicznego i historycznego, po leksykologię i semantykę, aż po etymologię – pozostawiła trwały ślad w życiu wielu studentów siedleckiej Uczelni.

W moim również.

Z Profesor Koriakowcewą miałam zajęcia na rusycystyce i polonistyce. Doskonale pamiętam przedmiot praktyczna nauka języka rosyjskiego w zakresie fonetyki i konwersacji. Pamiętam też historię i gramatykę historyczną języka rosyjskiego, gramatykę opisową języka polskiego (morfologia i słowotwórstwo), język staro-cerkiewno-słowiański. Bardzo dobrze, z wielkim rozrzewnieniem, wspominam seminarium magisterskie na filologii polskiej. Zajęcia prowadzone przez panią Profesor były

niczym intelektualna podróż w głąb tajników języka, odsłaniająca jego piękno i złożoność – w kontekście międzynarodowym.

Miałam to niezwykle szczęście, że Pani Profesor Elena Koriakowcewa została promotorem mojej pracy magisterskiej na filologii polskiej. Temat:

Związki frazeologiczne jako podstawy słowotwórcze neologizmów polskich i rosyjskich

Współpraca z Panią Profesor była intelektualną przyjemnością. Na spotkaniach Profesor emanowała charyzmą, a profesorska pasja do nauki sprawiała, że zawiloci gramatyki porównawczej stawały się ciekawymi aspektami, które chciało się chłonać coraz bardziej, więcej i częściej. Zadziwiały mnie innowacyjne, kreatywne metody i formy pracy prowadzenia zajęć. Doskonale przygotowane wykłady z prezentacjami multimedialnymi były oczywistością dla Pani Profesor, czymś co wyróżniało je spośród wielu innych – oprócz merytoryki. Zajęcia z praktycznej nauki języka rosyjskiego często bazowały na metodach projektowych. Profesor Koriakowcewa wykorzystywała filmy, nagrania, obrazy ukazujące realia i praktyczne zastosowania języka. Korzystaliśmy z wierszy, piosenek, czasopism przywożonych przez Panią Profesor, sami tworzyliśmy komentarze – translacje, na przykład do wskazywanego fragmentu filmu. Ćwiczenia upływały bardzo szybko z poczuciem dobrze wykonanej pracy. Na tych zajęciach trzeba było być aktywnym i sumiennie pracować. Pani Profesor była zawsze przygotowana do pracy z nami. Wszystko miała skrupulatnie zaplanowane. A kreatywne formy i metody na długo pozostały w mej pamięci, inspirując mnie do dziś w mojej pracy zawodowej.

Profesor Koriakowcewa to nie tylko wybitny naukowiec, ale także osoba o wielkim sercu i niesamowitej charyzmie. Była mentorką, która prowadziła naszą grupę magistrantek, wskazując rolę i możliwości nauki. Spotkania seminaryjne zawsze były czasem pełnym cennych i merytorycznych uwag motywujących do dalszych działań. Gdy obserwowałam postawę i zaangażowanie Pani Profesor Koriakowcewej, przychodziły mi na myśl słowa:

Z drobiazgów życiowych wykonanych wielkim sercem powstaje wielkość człowieka.

Ksiądz Kardynał Stefan Wyszyński

Podziwiałam u Pani Profesor ogromną wiedzę, erudycję i szacunek dla nauki, ale też dla ludzi. W tym dla nas – studentów. Zawsze traktowała swoje obowiązki z wielką odpowiedzialnością, nie szczędząc nam czasu. Zastanawiało nas, skąd czerpie tyle energii i zapału. W rozmowach, nawet tych nieformalnych, Pani Profesor zagłębiona była w fascynujący świat nauki. A o słowotwórstwie i języku staro-cerkiewno-słowiańskim potrafi mówić tak, jak nikt inny.

Pamiętam tę wiarę Pani Profesor w nasze studenckie pasje, próby zaszczepienia w nas chęci zgłębiania językoznawczych nowinek i dzielenia się nimi ze studentami innych uczelni, w kraju i za granicą. To dzięki Pani Profesor uczestniczyłam w konferencji młodych slawistów w Ostrawie, w Międzynarodowym Seminarium Naukowym w Siedlcach. Jestem wdzięczna za nieocenione wsparcie podczas pisania pracy magisterskiej oraz wszystkich publikacji. Podczas piątego roku studiów siedleckich studiowałam też w Uniwersytecie im. Jana Ewangelisty Purkyně w Ústí nad Labem w Czechach (w Katedrze Bohemistyki i Slawistyki), w ramach LLP/ERASMUS. Do podjęcia decyzji o studiowaniu poza Polską namawiała mnie również Pani Profesor. Rzeczywiście, był to dla mnie niezwykle owocny czas. Miałam możliwość korzystania z bibliotek w Czechach, poznawania studentów z Czech i Rosji. Pisząc pracę magisterską, kontaktowałam się z Panią Profesor za pomocą poczty elektronicznej. Dzisiaj jest to oczywistość, ale jeszcze kilkanaście lat temu forma nauki poprzez świat wirtualny wzbudzała obawy i niepokoje. Jestem bardzo wdzięczna Pani Profesor za zaufanie i wiarę w nowoczesne rozwiązania, technologie. Niewątpliwie świadczy to o spojrzeniu z szerszej perspektywy na edukację. Bardzo miło wspominam samą obronę pracy magisterskiej. Czułam ogromną wdzięczność dla Pani Profesor i szacunek. Dzięki zaangażowaniu, dzięki dostrzeganiu studenckich starań przez Panią Profesor, otrzymałam Dyplom za sukcesy w pracy naukowej wydany przez Prodziekana WH ds. nauki oraz Dyrektora IFP AP z datą 22 czerwca 2009 roku. Najbardziej ceniłam w sposobie pracy Pani Profesor Jej obiektywność, rzetelność, zauważanie i docenianie wkładu pracy każdego studenta, motywowanie do podejmowania wartościowych działań.

Przez wiele lat Pani Profesor Koriakowcewa pełniła funkcję Sekretarza Naukowego Komisji Słotwórstwa przy Międzynarodowym Komitecie Sławistów. Działania podejmowane przez Profesor w ramach tej funkcji były nieocenione. Praca naukowa, szczegółowe badania komparatystyczne, są niewątpliwym wkładem i nieocenioną wartością dla obecnych i kolejnych pokoleń lingwistów. Pamięć o Profesor Eleonie Koriakowcewej będzie trwała, gdyż Jej wkład w rozwój nauki był i jest ogromny.

Nawet po ukończeniu siedleckiej Uczelni miałam okazję obserwować jak wielkim szacunkiem jest darzona Pani Profesor w środowisku naukowym – podczas Międzynarodowego Seminarium Naukowego na temat „Aktualne problemy komparatystryki słowiańskiej: teoria i metodologia badań lingwistycznych oraz literaturoznawczych”, zorganizowanego przez Pracownię Lingwistyki Porównawczej Instytutu Filologii Polskiej Akademii Podlaskiej, które odbyło się pod honorowym patronatem Komitetu Sławistów w 2009 roku. Widziałam jak dobrym organizatorem jest Pani Profesor Koriakowcewa. Wówczas miałam przyjemność obserwowania jaką radość daje Jej obcowanie ze światem nauki. Pamiętam, że z wielkim zaangażowaniem Pani Profesor mówiła o wszelkich spotkaniach slawistów, o językoznawczych konferencjach naukowych. Uwielbiała dyskusje dotyczące problematyki słotwórczej, porównywała

merytoryczne dyskusje konferencyjne w poszczególnych panelach dyskusyjnych i argumentacje do odbijanej piłeczki podczas gry w ping-ponga.

Wielkie serce i niezwykły talent pedagogiczny obserwowałam także podczas moich późniejszych wizyt na Uczelni, w trakcie wykładów otwartych dla uczniów. Szkolna młodzież była zaciekawiona, a nawet rozbawiona barwnymi, dźwięcznymi przykładami starannie dobranych i omówionych reklam w kontekście doboru i funkcji języka, perswazji czy manipulacji.

Pamiętam wiele rozmów z Profesor Eleną Koriakowcewą. Mam wielki szacunek i uznanie dla wkładu Jej pracy, dla poszanowania świata nauki. Podziwiałam pracowitość, rzetelność. Jest niewątpliwym wzorcem postawy badacza, naukowca. Lubiłam słuchać ciekawostek o Tule, oraz o św. Cyrylu i Metodym, twórcach języka SCS, pierwszego języka literackiego wszystkich Słowian, którzy – myślę – na zawsze pozostaną w pamięci studentów Pani Profesor.

Jestem bardzo dumna z faktu, że byłam studentką Pani Profesor, że pod Jej czujnym, naukowym okiem pisałam pracę magisterską i zdałam egzamin finalizujący studia polonistyczne.

Niechaj kilka słów z zamieszczonego niżej wiersza będzie dodatkowym wyrazem mojej wdzięczności skierowanej ku Pani Profesor Elenie Koriakowcewej, którą darzę szczególnym szacunkiem:

*Dziękuję Pani Profesor za słowa
co były jak mosty
za rozmowy pełne wiedzy
co w pamięci zostały i nigdy nie zginą
za spojrzenie głębokie jak studnia
co z wiarą, w ciszy wskazywało drogę
której sama nie widziałam
za wszystkie chwile bezcenne
mądrość i serce*

Skórzec, 30 listopada 2024 roku